

FLÆGEREN

ROSEN OG SOMMERFUGLEN!

En siste rosen sto i kveldens blå
Hun den siste sommerfuglen så.
Rosen sa:
"Er vår sommer slutt
Minne kronblad stres for stormen ut."

Her hos meg du vakre sommerfugl,
År høsten raser, hviler du i skjul.
Men sommerfuglen
Mønster ikke det,
Han løftet vingene og fley avsted.

Han fley og fley, da nattens mørke kom,
Han angerfull til rosen vendte om.
Han ville se om
Hvad han vraket nyss,
En seng av purpur og et dronningkys.

For sent, for sent, for nu var rosen død
og kun en tistel ham til hvile bed.
Slik hendte det,
La sol i østen rant,
T man en sommerfugl blant tistler fan

B.B.E.